

Nurunda İlahi Ateşin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Ocak 2019

Öksüz bir sancı dilleniyor:
Nurunda ilahi ateşin,
Derbeder sevinçler külleniyor bir gece vakti.

Hatırşinas gölgesinde beyitlerin;
Sunumunda aşkın hitabesinin
Bir de varlık kadar yalnız ve tasalı
Kekremsi töhmetin infazına tanık oluyor
Zamanın en er neferi.

İllet bir doğuş adına karanlık ile buyur eden
Yanlı yansız duyguları ıslah eden
Devasa bir yankı...
Bir yanı eksik hayallerin;
Hayal dediğin belki de kiri gerçeklerin.

Kininden muzdarip kimi gölgenin
Belki şerrine lanet okuduğumuz iblisin
Ayrıksı acılardan kaçıp
Aymazlığında ölümün
Münafık bir var oluş şarkısı
Adı konulmamış kara gecenin.

Bir enkaz yığılıyor müspet terennümlerle
Şerh düştüğümüz göğün merkezine.
Açılmadık hangi gerçek?
Vakıf olmadığımız çok mu belli?
Sorulardan kaçamadığımız gibi
Cevabını yâd ettiğimiz mazinin dahi
Feri sönüyor ölüm öncesi.

Tanrısız belki hilkat garibesi yalanların;
Zalim ve yanlı düş simsarlarıyız çoğumuz
Çapağı olmayan gerçeklerin:
Ne yalın ne dolambaçlı

Yollarda gidip geliyoruz bilip bilmeden
İnfilak edecek az sonra hayatın tüm ümidi
Keseceğiz her bir uzvunu dünden miras
Hangi mutluluksa atalarımızdan yadigâr
Bir de tehir edemediğimiz gerçekler adam boyu.

İsyanları unutup uyuduğumuz kadar;
İnkâr etmekten yana yok iken korkumuz
Kendi gölgemize dahi düşman
Kiminden çektiğimiz elimiz
Kiminden nasıl nasıl çektiğimiz
Huysuz bir sanrıda
Kopup gelen o sonsuzluğun yankısında:
Körebe oynadığımız günleri sobelerken
İkircikli bedelleri sorgularken.

Bir düşüz belki de
Düşen gözünden ömrün en kepaze yalnızlık:
Boyutsuzluğun mimarı bir nidayız hem de nasıl;
Kayıp düştüğümüz göğün en sönük yıldızı:
Gelip geçtiğimiz ömür denen teranede
Neyse içimizden geçen
Elbet vuku bulacak neyse payımıza düşen.

Bir aşkı örseleyen yanımız
Bir de göçebe umutlarda kanat açan
Nasıl ki en saf varlıklarız:
Kiminde umut; kiminde sabır
Döşediğimiz yollarda varla yok arası huzur.

Beyitler kazan kaldırırken
Hünkârıyız engebeli geçişlerin
Hatırşinas bir mağlubiyet dünde kalan
Ne çok sır mazlumdan yana kimse derdi olan.
Belki bir sure tadında yaşamak varken
Ördüğümüz her duygu yine mimplendiğimizin ispatı...